

Prohibicio conferendi Canoniciatus, & Præbendas, ac dignitates Ecclesie Valentinae, spuris, aut illegitimis, etiam legitimis, aut natalibus restituta.

sumpti sunt, postmodum successu temporis ad publica Ecclesie, Civitatis, & Regni Valentia gerenda munia electi, ut plurimum paterna incontinentia imitatores, quietem publicam, & statum ceterorum Deo famulantium perturbare consueverunt.

§.1. Nos igitur hujusmodi incommodis pro nostro Pastoralis officii debito occurrere, & ut homines illarum partium (qui hac spe ad filios spurios in peccato gignendos sunt propensiores) eo magis abstineant a carnis flagitiis quo sua proli hoc refugium praelusum esse videant, providere volentes, auctoritate Apostolica tenore presentium statuimus, & ordinamus, quod deinceps perpetuis futuris temporibus, quoties Canoniciatus, & Præbendas, seu Dignitates dictae Ecclesie Valentinae, per cessum, seu quamvis aliam dimissionem, etiam ex causa permutationis, vel amissionem, aut obitum, etiam apud Sedem Apostolicam, seu in aliquo ex mensibus, in quibus Beneficiorum Ecclesiasticorum dispositio, Nobis, & dictae Sedi, per Constitutiones nostras desuper editas, aut alias quomodolibet reservata existit, aut Ordinariis collatoribus, per Constitutiones Apostolicas, aut Cancellariae Apostolicae regulas, vel literas alternativarum, vel quaecumque privilegia, & indulta Apostolica hactenus, aut pro tempore concessa fuerit, vacare contigerit, etiam si actu nunc forsitan quovis modo aliqui, vel aliqua ex eis vacent, ipsi Canoniciatus, & Præbenda, ac Dignitates dictae Ecclesie Valentinae, alicui, vel aliquibus, qui ex legitimo, & vero Matrimonio procreati non sint, spuris, aut illegitime genitis (etiam Apostolica, Imperiali, Regia, vel quavis alia auctoritate legitimatis, aut natalibus, & primævis iuribus natura restitutis, per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, seu de latere Legatos, vel nunc, & pro tempore existentem Archiepiscopum Valentini, aut alios ad quos id de jure, vel alias quomodolibet spectat, & spectabit in futurum) conferri nullo modo debeant. Decernentes ex tunc, omnes, & singulas collationes, provisiones, & qualvis alias dispositiones de ipsis Canoniciatibus, & Præbendis, ac Dignitatibus, pro ipsis spuris, & illegitime genitis, etiam per Nos, seu Successores nostros, aut de latere Legatos, seu Archiepiscopum Valentini, aut alios praedictos, etiam cum quibusvis clausulis, & decretis faciendas, nullas, & invalidas, nulliusque roboris, vel momenti existere, nullumque per eas cuiquam jus acquiri, aut etiam coloratum titulum possidendi tribui.

§.2. Ac praesentes literas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per quascumque literas, aut Constitutiones Apostolicas, seu dictae Cancellariae regulas, per Nos, & Successores nostros, ac ex certa scientia, & de Apostolica potestatis plenitudine, necnon consistorialiter, etiam cum earumdem presentium speciali, specifica, & expressa mentione, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogationibus, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, ac consistorialiter, & alias in contrarium forsitan quomodolibet pro tempore factis, & concessis, minime comprehendendi, sed semper ab illis exceptas fore, & esse, ac quoties eas revocari, vel limitari contigerit, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas esse, & ceteri.

§.3. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, ac definituri debere, necnon irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictae Ecclesie Valentinae, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogationibus, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus etiam si de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, illorum tenores presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesima secunda Augusti, millesimo quingentesimo octuagesimo octavo, Pontificatus nostri Anno Quarto.

CXXXII.

Exemptio Congregationis Monachorum, Montis Virginis, Ordinis S. Benedicti, a jurisdictione Sacristae Hospitalis B. Mariae Virginis Annunciate Neapolitan. cui Leo X. dudum univertat.

Approbavit istam Congregationem Celest. III. ut in ejus Const. XXIV. Religiosam To. III. Part. I. fol. 61.

SIXTUS PAPA V.

Dilectis filiis Monachis Congregationis Montis Virginis, Ordinis S. Benedicti.

Dudum fel. record. Leo X. certis tunc expressis causis adductus, Congregatio-

Decretum irritans.

Clausula derogatoria.

D. P. An. IV. 27. Augusti.

Leo X. Congregationem univertat.

Clausula preservativa.

Annunciations Beatae Mariae Virginis Neapolitan.

Pius V. unio-nem substituit, Sacristae tamen d. Hospitalis superioritatem praeservavit.

Hic modo Pontifex eam tollit.

Et Sacristae inhibet.

Hic sanctioni hujus clausulas preservativas apponit.

tionem vestram Hospitali Annunciationis B. Mariae Virginis Neapolitan. Apostolica auctoritate perpetuo univit, annexit, & incorporavit, ac quod pro tempore existens Sacrista dicti Hospitalis esset, & esse deberet superintendens, & Judex ordinarius vester, & pro tempore existentium dictae Congregationis Monachorum.

§.1. Et deinde pia mem. Pius Papa V. Praedecessores nostri de consilio nonnullorum S. R. E. Cardinalium tunc viventium, hanc unionem, annexionem, & incorporationem dissolvens, nonnullas Constitutiones novas, juxta quas vos vitam, moreque vestros conformare deberetis fieri mandavit, ita tamen, quod dictus Sacrista Episcopus, & Regularis existens, superintendens, & Judex uti prius esset, haeque Constitutiones postmodum factas, & editas idem Pius Praedecessor dicta auctoritate approbavit, & confirmavit, prout in singulis literis dictorum Praedecessorum desuper confectis plenius continetur.

§.2. Cum autem non conveniat, nec decens sit, ut Sacrista dicti Hospitalis, quamvis esset Episcopus, & Regularis ut praetur, quod tamen nunc non est, immisceat se rebus, & negociis vestrae Congregationis, & vos sub melioribus, & arctioribus ejusdem regulae institutis jamdiu vitam agere coepistis, adeo ut majores in mandatorum Dei observantia progressus in dies sperari possint. Nos qui memoriam tenemus, eundem Pium V. Praedecessorem nostrum expressis verbis nobis saepius asseverasse, hujusmodi facultatem praedicto Sacristae concessam se omnino esse revocaturum, pium & religiosum vivendi propositum vestrum, & quietem regularem desiderantes, ac tenores dictarum literarum presentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, vos, Congregationemque vestram, & Capitulum ab omni jurisdictione, auctoritate, & judicio ipsius Sacristae dicta auctoritate, tenore presentium in perpetuum eximimus, & liberamus, omnem ab eodem Hospitali licentiam, & facultatem mittendi Sacristam tamquam superintendentem, & Judicem ad Capitulum vestrum, aut in gubernio, & correctione vestra se quoquomodo ingerendi, adimimus.

§.3. Inhibentes dicto Sacristae in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis latae sententiae poena per contrafacientem eo ipso incurrenda, ne praemissorum, seu quovis alio praetextu, seu occasione, vel causa, in dicto Capitulo, aut alibi intervenire audeat, seu praesumat.

§.4. Decernentes praesentes literas nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae, vel quovis alio defectu, etiam ex eo, quod dictum Hospitale ad praemissa vocatum non fuerit, notari, impugnari, aut ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis au-

toritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Capuano, & Episcopo Avellinen., ac dilecto filio causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori, per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte vestra, vel alicujus vestrum fuerint requisiti solemniter publicantes, vobisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari, non permittentes vos, & Congregationem vestram per dictum Hospitale, aut quoslibet alios contra praesentium continentiam, ac tenorem quomodolibet indebite molestari, contradicentes quoslibet, & rebelles, ac praemissis non parentes, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§.6. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris, die 27. Augusti 1588. Pontificatus nostri Anno IV.

CXXXIII.

Jurisdictione Iudicis causarum, & litium Hospitalis, pro recipiendis pieque alendis Mendicis per Urbem vagantibus. Et ampliatio exemptionis ei concessae, auctoritatisque Administratores ejus.

Instituit d. Hospitale hic idem Pont. ut in Const. LXXXVI. Quamvis To. IV. Par. IV. fol. 304.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Postulat ratio pastoralis officii, Nobis licet imparibus meritis divina providentia commissi, ut Hospitalibus, & Piiis Locis, quae ad Christi pauperum necessitates sublevandas, nostra primum cura, & pastoralis vigilantia erecta, & instituta fuerunt, quo majora in dies ad Dei gloriam, & animarum salutem, in spiritualibus, & temporalibus suscipiant incrementa, uberiora etiam subsidia, & ampliora privilegia concedamus.

§.1. Cum itaque nuper ingenti nostra pia tamen impensa, in hac Alma Urbe, ne ulterius Mendicis per vias, & plateas ejusdem Urbis & c. Omitteretur residuum, quia totam Const. habes in Tom. IV. Par. IV. fol. 304.

§.6. Quoniam vero ea est perditurum quo-

Executores ejus deputat.

Contrariis derogat.

D. P. An. IV. 27. Augusti.

Exordium.

Hic Pontifex instituit Hospitale Mendicorum.

Et modo dat auctoritatem eius Administratores carcerandi Me dicantes, per fugitiam.

Peregrino- rumque refe- ctiones judi- candi.

Judicem quo- que causam Hospitalis de- putandi.

Cui amplissi- me facultates hic concedun- tur, & pra- fertur.

quorundam hominum impudentia, ut quamvis validi, & robusti sint, tamen interdum ficta, aut simulata infirmitate, aut alio pretextu, per segnitiam, & securdiam, malint incertis sedibus huc illuc vagando ex mendicitate, quam ex honestis laboribus, & industria victum sibi comparare, eisdem Hospitalis praefati Administratoribus contra eos omnes, qui mendicare per Urbem praesument Edicta, & Banna proponendi, & publicandi, & inobedientes poenis tam pecuniariis, quam etiam corporis afflictivis, & tristemium, vel aliis eorum arbitrio (non tamen ultimi supplicii) puniendi, plenam, & liberam tribuimus potestatem.

§.3. Tres autem refectioes Peregrinis per alias nostras literas assignatas, iisdumtaxat dari volumus, quos Congregatio Administratorum ipsius Hospitalis vere pauperes judicaverit.

§.4. Ceterum cum idem Hospitale, ejusque Administratores ob varias quaestiones, lites, & controversias qua circa illius jura excitari in dies contingit, etiam coram diversis Judicibus, & Tribunalibus magno cum dispendio vexentur, Nos in hoc quoque ejusdem Hospitalis indemnitati consilere volentes, motu, & scientia similibus, quod de cetero perpetuis futuris temporibus, moderni, & pro tempore existentes dicti Hospitalis Administratores, unum, utriusque juris Doctorem Clericum, etiam si ita videbitur, in dignitate Ecclesiastica constitutum in Judicem causarum Hospitalis dicti eligere, seu deputare possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo statuimus, & ordinamus.

§.5. Ac eidem Doctore sic pro tempore electo, & deputato, ex nunc prout ex tunc, & contra post electionem, & deputationem hujusmodi, omnes, & singulas causas, lites, quaestiones, & controversias, inter dictum Hospitale sive illius Administratores, Officiales, & Ministros, nunc, & pro tempore existentes, ac quascumque alias, tam laicas, quam Ecclesiasticas personas, cujuscumque gradus, status, ordinis, dignitatis, conditionis, vel praeminentiae existentes, etiam Cardinalatus honore praesulgentes, Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum, quam mulierum, Monasteria, Hospitalia, aut alia Loca Pia, etiam coram nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Clericis, & Praesidentibus Camerae Apostolicae, & ejusdem Camerae causarum Auditore generali, necnon Vicario, Governatore, & Senatore dictae Urbis, illorumque Locatenentibus, Collateralibus, Judicibus, ac appellationum Curiae causarum Capitolii ejusdem Urbis Capitaneo, necnon causarum Palatii Apostolici Auditoribus, ac ejusdem S. R. E. Cardinalibus, & aliis quibuscumque Judicibus Ordinariis, a Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus specialiter quomodocumque Commissariis deputatis, & delegatis, ac deputandis, & delegandis, nunc, & pro tem-

poro motas, & pendentes, ac quomodolibet movendas, & pendendas, & desuper quibuscumque locationibus, venditionibus, donationibus, legatis, fideicommissis, testamentis, hereditatibus, & illarum discussionibus, ac quibuscumque aliis dispositionibus ad favorem ejusdem Hospitalis, & quoruncumque jurium, & actionum cessionibus, aliisque quibuscumque inter vivos, & causa mortis, & quasi contractibus, etiam vigore obligationis in forma Camerae executionibus, revocationibus, bonis, rebus, juribus, & actionibus Hospitalis, ejusque Administratorum, Officialium, Ministrorum praefatorum, eorumque lites consortium, tam conjunctum quam divisum, ac tam active quam passive, ac tam secundario quam principaliter interesse concernentes, & ad ipsum Hospitale, etiam per viam necessariae defensionis, & alias quomodolibet spectantes, & pertinentes in quacumque instantia, quorum omnium status, & merita ac judicium, & colligantium nomina, cognomina, & qualitates, ceteraque, etiam de necessitate exprimenda, praesentibus pro expressis habemus in statu, & terminis in quibus ad praesens reperiuntur, & quandocumque reperientur, harum serie ad Nos, & Sedem Apostolicam advocantes, illasque omnes, & singulas alias similes, vel dissimiles causas, quomodolibet nunc, & pro tempore motas, & pendentes, ac quas dictum Hospitale, illiusque Administratores, Officiales, & Ministri, habere, & movere volent contra easdem personas Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, Monasteria, Hospitalia, aut alia aequae, aut magis privilegiata Pia Loca, etiam quomodolibet, & qualitercumque privilegiata, & exempta, pro ipsius Hospitalis rebus, bonis, hereditatibus, legatis, juribus, & actionibus hujusmodi, tam agendo pro ipso Hospitali, & quacumque persona ab eo causam habente, quam etiam si contra ipsum Hospitale ad instantiam quaruncumque personarum qualitercumque qualificatarum, & privilegiatarum quomodolibet agatur, eidem Doctore, ut praefertur, electo, & deputato, una cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, summarie, simpliciter, & de plano, & sola facti veritate inspecta, ac sine strepitu, & figura judicii, & absque tela judiciaria, ac aliquorum terminorum etiam substantialium observatione, aut alicujus registri, vel extractus confessione, per seipsum, vel in ejus a dicta Urbe absentia, aut alias ex quavis causa per alium ab eisdem Administratoribus durante absentia, aut alias quomodolibet eligendum, usque ad finalem sententiarum executionem inclusive audiendas, cognoscendas, sineque debito terminandas, aut etiam alibi pro tempore introductas, seu commissas reassumendas, auctoritate, & tenore praedictis, etiam perpetuo committimus, & mandamus. Ipsumque Doctorem, ut praefertur, electum, & deputatum in di-

ctis causis, tam pro ipso Hospitali, quam contra illum motis, & pendentibus, & in futurum movendis, in Judicem ordinarium, & Apostolica auctoritate deputatum, cum facultate eadem causas usque ad finem, absque tamen alicujus propinae receptione cognoscendi, decidendi atque terminandi, ac etiam cum potestate citandi, & inhibendi, quos, quibus, & quoties opus fuerit, etiam per se, vel alium, seu alios quoscumque, tam in Romana Curia, quam extra eam, etiam per edictum publicum, confito sibi etiam summarie de non tuto accessu, eisdemque, & praedictis, ac quibuscumque aliis ejusdem Urbis Curiarum, seu Tribunalium Judicibus, & personis, tam Ecclesiasticis, quam etiam pecuniariis poenis, prout sibi videbitur inhibendi, & in eventum non paritionis contra inobedientes, contumaces, & rebelles, ad declarationem incursum censurarum, & poenarum hujusmodi, illarumque aggravationes, & alias prout sibi melius expedire videbitur, seu placuerit servata forma Concilii Trid. procedendi, sententiaeque, seu mandata per eum pro tempore lata, seu relaxata, debita executioni demandandi, sive demandari facienda. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac praemissis quovis preterito non parentes, per censuras Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias poenas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, auxiliiumque brachii secularis ad hoc, si opus fuerit, invocandi, aliaque, omnia, & singula in praemissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna facienda, dicendi, gerendi, exequendi, ac cum aliis facultatibus ad id quomodolibet necessariis, auctoritate, & tenore praedictis similiter perpetuo facimus, constituimus, & deputamus, sibi que plenam, liberam facultatem, atque auctoritatem etiam concedimus, & impartimur.

A cujus sententia semel tantum, & de- volutive ad Gubernatore Urbis appella- ri posse decer- nit.

Nullitates tres substan- tiales allegari permittit. In causis di- scussionum da- ta cautione de restitu- endo.

§.6. Decernentes, quod a pro tempore existentis Doctoris, ut praefertur electi, & deputati sententis, mandatis, ordinationibus, & decretis, nullatenus suspensive appellari, reclamari, de nullitate dici, sive quomodolibet adversus illa ad effectum impediendi, seu suspendendi executionem aliquod remedium attentari possit devolutive, aut semel tantum pro qualibet parte liceat appellare, & alia remedia intentare coram pro tempore existenti Urbis Governatore, seu alio Judice ab ipso Governatore nominando, ei vero parti, qua semel appellavit, secundo, vel ulterius sublata sit, omnis, & quacumque appellatio, sed duae sententiae conformes, plenariam executionem obtineant, ac firmae, & illibatae permanent, ac si essent tres conformes.

§.7. Ac nullitas aliqua exceptis tribus substantialibus opponi nullo modo possit.

§.8. Et licet ad instantiam quoruncumque heredium, seu quoruncumque aliorum committatur in futurum, vel etiam modo pendeat commissa causa discussionis alicu-

jus hereditatis, & dicto Hospitali, seu illius Administratoribus, vel Officialibus, & Ministris, etiam virtute commissionis fuerit inhibendum, tamen ne exactio creditorum in praedictum Hospitalis hujusmodi protrahatur, data idonea cautione per dictos Administratores, Officiales, seu Ministros, de restituendo summam debitam in eventum succumbentiae, prioribus, & potioribus creditoribus, pro tempore existentibus Doctor praedictus eosdem haeredes, sive alios quoscumque debitores, seu ipsorum quemlibet, & ex quocumque titulo causam habentes ad satisfaciendum integraliter dicto Hospitali de ejus credito juris, & facti remediis cogat, & compellat.

§.9. Ac in omnibus, & singulis causis praedictis ad dictum Hospitale, ut praefertur, quomodolibet spectantibus singulis diebus, & horis feriatis, & non feriatis, praeterquam in honorem Dei procedat.

§.10. Et Notarium actuarium per eisdem Administratores eligendum, ac ab eis, & eorum arbitrio, ac ad eorum nutum ponendum, & amovendum quem eis placuerit habeat, qui teneatur dare idoneam cautionem eisdem Administratoribus in ejus deputatione, de restituendo absque aliqua pecuniarum solutione, & fraude, & omni mora, & dilatione atque exceptione, seu excusatione postpositis, quoties ab eisdem Administratoribus ab hujusmodi Notariatus officio amotus fuerit, omnes, & singulas scripturas ad dictum Hospitale, ut praefertur, quomodolibet spectantes, per eisdem Administratores facto de illis inventario, Notario successori ab eisdem Administratoribus deputato consignando, quodque citationes in causis praedictis, etiam per Curiae Capitolii, seu alios quoscumque etiam dicti Hospitalis Mandatarios fieri possint.

§.11. Ac quod quicumque executores Curiarum, seu Tribunalium dictae Urbis possint, & debeant exequi, & effectualiter executioni demandare, omnes, & singulas sententias, decreta, & mandata pro tempore existentis Doctoris hujusmodi, sive in ejus absentia, aut alias ipso impedito, ab eisdem Administratoribus eligendi, quae non obstante regula Cancellariae, sub ejus parvo sigillo expediri possint.

§.12. Ac insuper Hospitale praedictum, ejusque Administratores, Officiales, & Ministros, Affictuarios, & alios ab eis causam habentes, ex nunc deinceps occasione praemissorum principaliter, seu secundario alibi quam coram pro tempore existente Doctore, ut praefertur electo, & deputato conveniri, aut ad alios conveniendum, constringi non posse, & processus, sententias, mandata, & decreta, per alium, seu alios, tam ordinarios, quam etiam specialiter deputatos, & delegatos Judices, quavis auctoritate fungentes, in causis praedictis quomodolibet pro tempore formatos in quacumque instantia latis, & facta, cum inde secutis quibuscumque, nulla, irrita, & inania, nulliusque roboris, & momenti fore,

do &c. Judex Hospitalis debitor cogat ad solvendum

Singulis diebus non feriatis in honorem Dei procedi mandata.

Notarium actuarium ab Administratoribus deputari, & ab eo caveri de restituendo sumptibus absque pretio jubet.

Executores omnes mandata hujusmodi exequantur.

Personae Hospitalis &c. alibi conveniri non possunt etiam vigore commissionis Signaturae Juridicae.

fore, inhibentes expresse moderno, & pro tempore existenti Signaturæ Justitiæ Præfæto, aut alias pro tempore Justitiæ Signaturæ habenti, necnon Regenti Cancellariæ qui pro tempore erit, omnibusque, & singulis Referendariis, ne de cetero ad instantiam, & requisitionem cujuscumque supplicationem aliquam recipere, referendariare, seu proponere Præfæto Signaturæ Justitiæ audeat, vel præsumat, & similiter Signaturam facienti, non signet sive avocatoriam, sive simplicis justitiæ, sive appellatoriam, & similem, neque in initio neque in medio litis, & quod signata nullius sint roboris, & momenti, nullamque tribuant jurisdictionem, neque ipse Judex cui fuerint commissa audeat illarum virtute citare, inhibere, vel quomodolibet procedere, irritumque, & inane quidquid scierit vel ignoranter fecerit factum fuerit, ipso jure decernimus, salva semper nostra ac pro tempore existenti Romani Pontificis manu propria signatura, sine qua omne rescriptum censeatur, & sit invalidum, & a nostra voluntate alienum. Et nihilominus Doctor sic, ut præfertur, deputatus a prædicto Hospitali, absque vitio attentatorum procedere possit, & valeat.

Ampliatio exemptionis a solutione gabellarum, & aliorum onerum, & gratiarum.

§.13. Exemptionem vero, & immunitatem alias eidem Hospitali concessam extendentes, & ampliantes, volumus ut tam ipsum Hospitali, quam ejus personæ, necnon agri, possessiones, prædia urbana, & rustica, ac quæcumque res, & bona, immobilia, mobilia, & se moventia, ubilibet gentium, & locorum constituta, eorumque affectuarii, & conductores, ratione quorumcumque fructuum, frugum, mercium, ac rerum ad victum, & vestitum, aut alias ad usum humanos pertinentium, qui in ipsius Hospitalis agris, aut prædiis colliguntur, aut extrahuntur, aut ad usum Hospitalis aliunde importantur, tam in emendo, quam in vendendo, & de loco ad locum extrahendo, aut transferendo, etiam quo ad tria pro centenario Dohanensis Ripæ Urbis nostræ solvi solitis, & quo ad Sal pro usu Hospitalis, quod gratis pro ut aliis Locis Piis dari solet, etiam prædicto Hospitali dari debeat, & a quibuscumque datis, portoriis, gabellis, dohanis, oneribus, & actionibus, subsidiis, talliis, collectis, angariis, ordinariis, & extraordinariis quomodolibet nuncupatis, ex quacumque etiam urgentissima causa nunc, & pro tempore impositis, & imponendis, tam in dicta Urbe, quam extra eam in quocumque loco ditioni nostræ temporali Ecclesiasticæ, mediate, & immediate subjecto, prorsus libera, exempta, & immunia sint, ac censeantur, nec ad aliquam solutionem quocumque modo cogi, aut compelli possint.

Prohibitio molestandi Hospitali super prædictis.

§.14. Districte autem interdiximus, quibuscumque personis ad quas exactio hujusmodi onerum, gabellarum, collectarum, talliarum subsidii Dohanæ quomodolibet spectabit, ne quicquam quovis pretextu contra nostram hujusmodi concessionem, jectere, aut exigere, ipsamque Hospitali,

vel ejus Ministros, aut alios ab eo causam habentes molestare quoquo modo audeant vel præsumant. Quinimo dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, necnon Cameræ Apostolicæ Clericis præsentibus per præfentes mandamus, quatenus ipsi, vel eorum aliquis quoties pro parte Hospitalis prædicti fuerit requisitus, præfentes litteras, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque efficacia defensionis præsidio assistentes, Hospitali prædictum, ejusque Ministros, Affectuarios, & alios quoscumque pro eo agentes, faciant exemptionem, immunitatem, illiusque extensionem, & ampliacionem prædictis pacifice frui, & gaudere. Non permittentes illos quovis modo indebite molestari, contradictores per opportuna juris, & facti remedia compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Ceterum omnes multas, & poenas ab iis personis, quæ circa datia, & gabellas, ut præfertur d. Hospitali tam per præfentes, quam per alias nostras litteras concessa, assignata, & applicata fraudem aliquam committent pro tempore exigendas, integre ipsi Hospitali, ut Administratores præfati de illis suo arbitrio libere disponant perpetuo concedimus, donamus, & applicamus, & quatenus in ipso contractu appaltus, seu conductionis dationum, & gabellarum hujusmodi, seu in eorum impositione aliter de iis caveat, quæcumque de hujusmodi multis, seu poenis contrarias disponet, ad cujuscumque, & Cameræ Apostolicæ favorem factas, revocamus, & annullamus.

Capellani, qui nunc sunt ab Administratores non amoveantur. Et eorum quilibet habeat scuti, 90. signis annis.

§.15. Postremo statuimus, & ordinamus, quod ii quatuor Clerici seculares, qui nunc sunt pro Cappellanis ad Missas celebrandas, Sacramentaque Ecclesiasticæ administranda in eodem Hospitali deputati, inde quoad vixerint, per modernos aut pro tempore existentes Administratores amoveri nullo modo possint, nec debeant; quinimo eorum cuilibet nonaginta scuta monetæ Romanæ ex fructibus, redditibus, & preventibus dictarum Ecclesiarum Cappellaniarum, & Beneficiorum unitorum, per modernos, & pro tempore existentes ipsius Hospitalis Administratores annuatim persolvantur, ac præfentes littera valida, & efficacia collationis, & provisionis eorum cuilibet facta vim, & robur obtineant. Atque ex nunc in Cappella ejusdem Hospitalis quatuor perpetuas sine cura, personalem tamen residentiam requirentes Cappellanas, necnon duo alia etiam sine cura, personalem tamen residentiam requirentia beneficia Ecclesiastica Clericatus nuncupanda, per præfentes perpetuo erigimus, & instituiamus, eisque sic erectis, & institutis pro congrua dote, ac dictorum etiam pro tempore existentium Cappellanos, & Clericorum congrua sustentatione, qui videlicet Cappellani in ipsa Cappella Missas celebrare, ac personis Hospitalis prædicti, juxta formam priorum nostrarum litterarum

Contra abortum quovis modo procurantes, aut sterilitatis potiones dantes, vel sumentes, eisque auxilium, consilium, sive consensum præstantes.

SIXTUS EPISCOPUS. SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

EFFRANATAM perditissimorum hominum contra divinæ legis præceptum de non occidendo, peccandi audaciam atque licentiam, sanctissimis legibus, variisque Constitutionibus sæpius repressam animadvertentes; cogimur Nos quoque in supremo justitiæ throno a Domino constituti, justissima ratione suadente, vetera jura partim innovando, partim ampliando, eorum, etiam immanitatem pari poena proposita coercere, qui immaturos foetus intra materna viscera adhuc latentes crudelissime necare non verentur. Quis enim non detestetur, tam execrandum facinus, per quod nedum corporum, sed quod gravius est, etiam animarum certa jactura sequitur? Quis non gravissimis suppliciis damnet illius impietatem, qui animam Dei imagine insignitam, pro qua redimenda Christus Dominus noster preciosum Sanguinem fudit, æternæ capax Beatitudinis, & ad consortium Angelorum destinatam, a beata Dei visione exclusit, reparationem celestium sedium quantum in ipso impedivit, Deo servitium suæ creature ademittit? qui liberos prius vita privavit, quam illi a natura propriam lucem accipere, aut se materni custodia corporis ab esserata levitate tegere potuerint? Quis non abhorreat libidinosam impiorum hominum crudelitatem, vel crudelem libidinem, quæ eo usque processit, ut etiam venena procuraret ad conceptos foetus intra viscera extinguendos, & fundendos, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus Privilegiis, eidem Cameræ necnon quibusvis Judicibus, & Tribunalibus etiam Auditori causarum ejusdem Cameræ quomodolibet concessis. Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis specialis, specifica, & expressa mentio faciendâ, seu quævis expressio ad hoc servanda foret, illorum tenores acti de verbo ad verbum infererentur, præfentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.16. In posterum vero quoties perpetuis futuris temporibus aliquam ex hujusmodi Cappellaniis, vel Beneficiis, Clericatus nuncupatis, ex Cappellanorum eisdem Cappellaniis ad præfens obtinentium, vel eorum Successorum quorumcumque personis quando, & ubilibet vacare contigerit, tunc non ad nutum Administrato- rum, sed in titulum perpetui Beneficii Ecclesiastici personalem residentiam requirentis ad præsentationem Administrato- rum prædictorum, nec alias per Sedem Apostolicam dumtaxat conferantur.

§.17. Decernentes præfentes litteras sub quibusvis similibus, vel dissimilibus concessionum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, & derogationibus minime comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties emanabunt toties in pristinum statum restitutas, & plenarie reintegratas esse, & censei. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ R. E. Card. subblata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, in quavis causa, & instantia judicari, & definituri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scierit, vel ignoranter contigerit attentari.

§.18. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis præfateque Cameræ juramento, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus Privilegiis, eidem Cameræ necnon quibusvis Judicibus, & Tribunalibus etiam Auditori causarum ejusdem Cameræ quomodolibet concessis. Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis specialis, specifica, & expressa mentio faciendâ, seu quævis expressio ad hoc servanda foret, illorum tenores acti de verbo ad verbum infererentur, præfentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.19. Volumus autem quod præfentium transumptis &c. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo octavo, viii. Idus Septembris Pontificatus nostri Anno IV.

Detestatio criminis abortus.

Cappellani ad præsentationem Administratores de cetero conferantur.

Clausula præfativa hujus concessionis.

Clausula contrariorum derogatoria.

Fides transumptorum.

D. P. An. IV. 5. Septembris.

raverant; vita filii, qui generati sunt, matres conjugii premiis, terra quæ ab his coleretur, mundus qui ab eisdem cognosceretur, Ecclesia quæ devotæ numero plebis aucta gauderet. Unde non immerito festiva Synodo Constantinopolitana sancitum est, ut personæ quæ dant abortionem scientia medicamenta, & quæ fetus necantia venena accipiant, homicidæ poenis subiciantur, sed, & veteri Concilio Ilerdensi cautum est, ut qui conceptos ex adulterio fetus necare studuerint, vel in ventribus matrum potionibus aliquibus colliserint, si postea poenitentes ad Ecclesiæ mansuetudinem recurrant, omni tempore vitæ suæ stetitibus, & humilitati insistant, si vero Clerici fuerint, officium ministrandi eis recuperare non liceat, omnemque tam Ecclesiasticæ, quam prophanæ leges gravibus poenis afficiunt eos, qui in utero matris puerperium interimunt, aut ne mulieres concipiant, sive ut conceptos fetus eiciant, nefarie machinantur.

Pœna homicidii abortum procurantibus imponitur.

§.1. Nos igitur post repressam eorum temeritatem, qui matrimonii jura violare, & quantum ipsis est vinculum indissolubile dissolvere præsumunt, quive turpioribus quibusdam incestis se inquinare non erubescunt, hoc quoque malum, quantum viribus Nobis a Domino traditis contendere possumus, nostris potissimum temporibus exterminare volentes: Omnes, & quoscumque, tam viros, quam mulieres, cuiuscumque status, gradus, ordinis, ac conditionis, etiam Clericos, sæculares, vel cuiusvis Ordinis regulares, quavis dignitate, & præminencia Ecclesiastica, vel mundana fulgentes, qui de cetero per se, aut interpositas personas abortus, seu fetus immaturi, tam animati, quam etiam inanimati, formati, vel informis ejectionem procuraverint percussione, venenis, medicamentis, potionibus, oneribus, laboribusque mulieri prægnanti impositis, ac aliis etiam incognitis, vel maxime exquisitis rationibus, ita ut re ipsa abortus inde secutus fuerit, ac etiam prægnantes ipsas mulieres, quæ scienter præmissa fecerint, poenas, tam divino, quam humano jure, ac tam per Canonicas Sanctiones, & Apostolicas Constitutiones, quam civilia jura adversus veros homicidas, qui homicidium voluntarium actu, & re ipsa patravissent, propositas, & inflictas (quorum omnium tenores his nostris literis expressis, & ad verbum insertis habemus) eo ipso incurrere, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, ipsasque poenas, leges, & Constitutiones ad casus præfatos extendimus.

Clericisque additur pœna privationis Beneficiorum, & inhabilitatis.

§.2. Eos vero qui Clerici fuerint, omni Privilegio Clericali, Officiis, Dignitatibus, & Beneficiis Ecclesiasticis, quæ sic vacatura nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni perpetuo reservamus, ipso facto privamus, & in futurum inhabiles ad ea suscipienda decernimus, adeo ut illi, qui hoc delictum commiserint, non secus atque ii qui sua voluntate homicidium perpetrave-

rint juxta Concilii Tridentini Decretas, etiam si crimen id, nec ordine judiciario probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit, ad Sacros Ordines promoveri, aut in susceptis Ordinibus ministrare nullo modo possint, nec illis aliqua Ecclesiastica Beneficia, etiam si curam non habeant animarum, conferri liceat, sed omni Ordine, ac Beneficio, & Officio perpetuo careant.

Laicis additur pœna inhabilitatis.

§.3. Necnon, & illos qui Clerici non fuerint, & talia perpetraverint, non solum poenas incurrere supra narratas, sed etiam inhabiles ad Ordines, & alia prædicta decernimus, & declaramus.

Et qui foro Ecclesiastico subiecti sunt Curie seculari tradantur.

§.4. Volentes quod hi qui foro Ecclesiastico subiecti, ut præfertur deliquisse, comperti fuerint, per Judicem Ecclesiasticum depositi, & degradati, Curia, & potestati seculari tradantur, quæ de eis illud capiat supplicium, quod contra laicos verè homicidas per divinas leges, ac civilia jura est dispositum.

Sterilitatis potiones dantes, vel fumetes, eorumque confutores, ipsam poenis subiciantur.

§.5. Præterea eisdem poenis teneri omnino statuimus eos, qui sterilitatis potiones, ac venena mulieribus propinaverint, & quo minus fetum concipiant impedimentum præstiterint, ac ea faciendâ, & exequenda curaverint, sive quocumque modo in his consuluerint, ac mulieres ipsas quæ eadem pocula sponte, ac scienter sumpserint.

Præventio inter Judices, & eorum facultas in procedendo.

§.6. Quocirca mandamus universis, & singulis Judicibus ordinariis, & delegatis, tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus, quibus contra criminum reos etiam quo ad causas hujusmodi, de jure, vel ratione delicti, aut personarum legitime competet jurisdictio, ita tamen ut inter eos præventioni locus est, ut in his delictis, quæ ut plurimum in occulto perpetrantur, contra quoscumque, non solum per accusationem, & delationem, verum etiam per inquisitionem, ac simplicem denunciationem procedant, ac ad illa probanda testes alias de jure inhabiles, eorumdem tamen Judicum arbitrio, habita ratione personarum, causarum, & qualitatum illarum, ac circumstantiarum quarumcumque, admittant, ac in eos qui culpabiles fuerint, prout per Nos sancitum est, demum animadvertant.

Excommunicatio in prædictis, & eorum complices.

§.7. Insuper ut immanissimi hujus delicti gravitati, non solum temporalibus, verum etiam spiritualibus poenis prospiciamus ac provideamus, omnes, & singulos cuiuscumque status, gradus, Ordinis, vel conditionis existentes, tam laicos, quam Clericos, Sæculares, & cuiuscumque Ordinis regulares, necnon mulieres sæculares, vel quemcumque Ordinem professas, qui vel quæ, vel uti principales, vel ut sociæ consociæ ad tale facinus committendum opem, consilium, favorem, potentiam, vel alia cuiuscumque generis medicamenta scienter dederint, ac etiam scribendo literas privatas, vel apocas, vel alias verbis, aut signis juverint, aut consuluerint, ultra prædictas poenas, ipso facto

CXXXV.

Reservatio absolutiois.

facto, nunc prout ex tunc excommunicamus, & pro excommunicatis declaramus. §.8. Decernentes ac declarantes, quod per quæcumque Jubilæa, & Indulgentias, per Nos, & Successores nostros, etiam Anno Jubilæi, aut alio quovis tempore, etiam Cruciatæ sanctæ, Jubilæi, vel quovis alio titulo concessas, & concedendas, necnon per quascumque literas Apostolicas quibusvis Principibus, seu ad eorum instantiam per Nos, & Successores nostros pariter concessas, & concedendas, ac etiam, vigore Privilegiorum mare magnum vel alias quomodolibet nuncupatorum, quibusvis Congregationibus Regularium, aut Episcopis vigore Concilii Tridentini, vel alias, per Nos, & Prædecessores nostros quomodocumque concessorum, vel in futurum concedendorum, nec personæ sic ut præfertur delinquentes, & excommunicatæ, præterquam in mortis articulo absolvi valeant, nec cum iis Clericis, qui hujusmodi delicta perpetraverint etiam si eorum, crimen occultum fuerit, super irregularitate præmissorum occasione contracta, nec per locorum Ordinarios, nec per alios quavis auctoritate fungentes, quam per Nos, & Rom. Pontif. nostros Successores, & tunc non nisi urgentissimis de causis dispensari possit. Ac tam absolvendi, quam dispensandi facultatem hujusmodi etiam quoad forum conscientie in casibus superius expressis, Nobis, & Successoribus nostris dumtaxat reservamus.

Decretum irritans.

§.9. Statuentes sic in præmissis universis, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum, Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa, & instantia judicari, & desiniri debere, irritumque, & inane, quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Claufulæ derogatoriæ.

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aut aliis legibus aliter forsitan circa præmissa disponentibus, aut in casibus præfatis distinguendis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma, & effectus publici hujus const. Sanctio penalit.

§.11. Volumus autem, ut præsentium literarum exemplis &c.

D. P. An. IV. 27. Octobris.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, Statutorum, Ordinationis, extensionis, Decretorum &c. Siquis autem hoc attentare præsumperit &c.

Institutio Festivitatiss. Placidi, & Sociorum Martyrum Professorum Ordinis Monachorum S. Benedicti, ubique simpliciter, & in Messanen. Civitate duplici officio die 5. mensis Octobris celebranda, ac etiam die 4. mensis Augusti in Ecclesia Messanen. ubi eorum corpora nuper reperta fuerunt.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Domine Omnipotens, qui suaviter cuncta disponit, misericordiarum Pater, & Deus totius consolationis, Sacrosanctam ejus Ecclesiam pretiosissimo Filii sui Sanguine acquisitam, & in Apostolice confessionis petra solidatam, voluit nedum inter mundi adversa, & turbines, Sanctis Martyribus, quasi fortissimis propugnatoribus tueri, verum eorumdem gloriosis trophæis, ita in dies illustrari, ut non modo illi felicissimas de impiis persecutoribus, & Christianæ fidei hostibus in hoc seculo victorias reportando, eandem propagarent, sed mox ad æternam ipsi celestis patriæ Beatitudinem evecti, pie apud Deum intercedendo, illam, vel maxime juvarent, ac perpetuo juvent. Unde non immerito Sacra eorum Reliquia, & eorumdem passionum monumenta, in terris relicta, Christianum populum ad laudandum in eis divinam majestatem, ad illorum salutaria exempla imitanda, ad rerum humanarum, & prætereuntis hujus sæculi despicientiam, ad eorum denique opem, & patrocinium in tribulationibus, & necessitatibus invocandum mirum in modum excitant.

Martyrum præclara aut metica.

§.1. Inter hos vero ipsos quos Martyrii corona donatos Catholica invocat, & veneratur Ecclesia, merito insigni honore, celebranda est memoria Sanctorum Placidi, & Sociorum Martyrum, qui Justiniani Magni Imper. temporibus, cum S. Benedicti tunc adhuc viventis, Religionis zelum, & vitæ Sanctitatem admirati, sub illius regula, se Dei obsequiis dicavissent, & in Monasterio, cum Ecclesia S. Joannis Baptista, prope muros Messanæ Civitatis, tunc recenter ab ipsomet Placido in paterno fundo extructo, & instituto, cui idem Placidus a Sancto Benedicto eo missus, tanto Magistro dignus discipulus præerat, gratum Altissimo exhiberent famulatum; ad eam perfectionem brevi pervenerunt, ut cum eorum Sanctimonie fama longe lateque diffusa, etiam in Urbem Romanam pervassisset, impulerit pios Placidi fratres germanos Eutychium, & Victorinum, & Virginem Flaviam eorumdem sororem, ad iter suscipiendum Placidi fratris visendi causa, sed divina providentia factum est, ut cum Messanam venissent, & apud eum

S. Placidus, & ejus Socii sub regula S. Benedicti se Deo dicant & in Monasterio apud Messanam civitatem per ipsum Placidum in paterno fundo extructo famulatum Deo exhibuerunt.

Martyriq[ue] coronam adepti fuerunt, & eorum corpora in Ecclesia S. Joannis Messanen- se pultra, multis claruerunt, & nuper aliquo eorum reliquias, in reparatione d. Ecclesie sunt re- p[er]te.

vix per paucos dies morati essent, crudelissimi Saracenorum Regis, vel potius Tyranni Abdalæ classis, Christiano nomini nefarium bellum, Insula vero Sicilia vastitatem, incendia, rapinas inferens, ad eandem Civitatem ex improviso appulerit. Ubi ejus classis Dux Mammucha, cum in Monasterium irrupisset, cepit mira feritate contra eos omnes in vincula conjectos servare, & acerbissimis quibusdam cruciatibus, exquisitisque tormentorum generibus conari, si qua ratione posset eos a Christiana Religione dimovere.

§.2. Verum tamen ipsi adjuvante Spiritu Sancti gratia, & non modo in Religiosis viris, sed in aliis quoque Placidi fratribus, atque adeo in sexu fragili, & virgineo pectore, suam divinam virtutem mirabiliter ostendente, cuncti in Christianæ fidei præclara confessione fortiter perseverantes, agonem suum glorioso Martyrio consummarunt. Cumque eorum quidem animæ triumphalem palmam adeptæ in caelum evolassent, corpora vero multis, ut antiquæ testantur historie, magnisque miraculis illustrata, in Ecclesia Sancti Joannis Baptiste Messanen- sis, quæ postmodum successu temporis in Prioratum Hospitalis ejusdem Sancti Joannis Hierosolymitan. fuit erecta, pie sepulta, & recondita, temporum injuria per multa secula, ita inibi occulta latuissent, ut jam nostra ætate licet exploribus, antiquitatis monumentis constaret, ea in præfata Ecclesia Sancti Joannis Baptiste sepulta fuisse, tamen certus ejus Ecclesie locus, ubi sita forent, penitus ignoraretur, placuit tandem divinæ misericordie Sacra nonnullorum ex eis monumenta, & Reliquias, dum pro fundamentis in reparatione ipsius Ecclesie jacentis humus effoderetur, post longum temporis intervallum nuper in lucem proferre.

Archiepiscopus desuper processum formavit, quæ Summus Pontifex Cardinalibus revidendum commisit, & de aliquorum ex d. c. S. S. Concilio Tridentini deputatis fatig. constitit.

§.3. Quare cum primum ex relatione Venerabilis fratris Antonii Archiepiscopi Messanen. compluribus desuper examinatis testibus ac processu formato, & ad Nos transmissis id Nobis significatum fuit. Nos attendentes juxta antiquissimum Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesie usum, a primævis Christianæ Religionis temporibus receptum, Sanctorumque Patrum unanimem confessionem, & Sacrorum Conciliorum, ac novissime œcumenici Tridentini Decreta, Beatorum Martyrum, & aliorum cum Christo in Coelis regnantium Sancta Corpora, per quæ multa beneficia a Deo mortalibus præstantur, congruo quidem honore veneranda esse, sed eam adhibendam cautionem in Sacrarum Reliquiarum veneratione, ut omnis superstitio tollatur, nec novas Reliquias recipiendas esse, nisi prius ab Episcopo recognitæ, & approbatæ fuerint; recognitionem processum hujusmodi, venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus super interpretatione, & executione dicti Concilii Tridentini deputatis duximus committendam, qui ipso processu diligenter, prout rei gravitas postulabat,

considerato, & recognito, necnon vocato, & audito eodem Antonio Archiepiscopo, qui, & Sacras Reliquias, & alia complura antiquitatis monumenta in ea Ecclesia inspexit, & deinde ad Nos, & Beatorum Apostolorum limina visitanda in Urbem venit, cum Nobis retulissent satis constare de aliquorum ex dictis sanctis corporibus inventionem.

§.4. Nos primum quidem ingentes Deo omnipotenti gratias egimus, quod inter cetera, quæ his calamitosis, & turbulentis temporibus Christiano populo in dies largitur plurima, & maxima beneficia, hoc quoque insigni munere quasi pretiosissimo thesauro detecto, dignatus sit dictorum Placidi, & sociorum Martyrum memoriam renovare.

§.5. Nunc autem, ut pro nostro pastoralis officio, quantum in Nobis est, curemus ne in victorum Martyrum corpora, divinæ erga Nos charitatis pignora, quæ viva membra fuerunt Christi, & templa Spiritus Sancti, ab ipso ad æternam vitam suscitanda, & glorificanda, diutius inobscure vetustas, aut ex animis Christianis deleat oblivio, sed ut potius eis omnium gentium, & seculorum prædicatione dignissimus honor debitus, si non pro ipsorum dignitate ac meritis, saltem pro nostra tenuitate tribuatur; simulque excitentur iidem fideles ad eorum vestigia pro curisque captu prosequenda, & ad invocandam opem illorum, quos, & ipsius Ecclesie amantissimos, & propter religiose vitæ professionem, & observationem, castimoniam, sanctitatem, & constantem Christianæ fidei confessionem Martyrio consummatam Deo acceptissimos esse intelligimus; ac denique, ut in eorumdem veneratione, Dei qui se per os David in Sanctis suis laudari præcipit, immensa bonitas glorificetur, & pia Christianis mentes ad eorum memoriam recolendam anniversaria commemoratione, & celebritate admonentur; habita prædictorum Cardinalium relatione, de eorum consilio, & assensu, auctoritate Apostolica, tenore præsentium præcipimus, ut eorumdem Sanctorum Martyrum Placidi, & sociorum dies festus, quo ipsi bono, & legitimo certamine pro Christi gloria absoluto, cursu consummato, fide servata, nobilissima martyrii corona decorati, ad cœlestem patriam migraverunt, nimirum tertio Non. Octobris in omnibus Christiani Orbis partibus, sub officio simplici, in Messanensi vero Civitate, Diocesi, & Provincia, duplici, & præterea alter dies festus inventionis eorumdem Prid. Non. Augusti, in Ecclesia præfata S. Joannis Baptiste Messanen- sis dumtaxat sub duplici pariter officio a cunctis personis Ecclesiasticis, secularibus, ac quorumvis Ordinum regularibus, de communi plurimum Martyrum, ubi proprium decuit, perpetuo celebretur. Volumusque ut in Calendario, quo nunc utimur, sicut in Romano Martyrologio, & antea in quibusdam Calendariis habebatur, ad eum diem

Summus itaque Pontifex gratias propterea ingentes Deo reddidit, & eorum Martyrii festum die 5. Octobris ubique singulis annis, & festum eorum inventionis in d. Ecclesia Messanen. die 4. Augusti celebrati, & in Calendario apponi mandavit.

Indulgentiam d. Ecclesiam visitantibus concedit.

Episcopis, & aliis mandat, ut hanc cõllectionem publicari, & observari faciant.

Transmissis eidem prælatum mandat. Sanctionem penalem subicit. D. P. An. IV. 11. Novemb.

eorumdem Sanctorum nomina ascribantur, etiam si in novissima Missalis, & Breviarii Romani editione ea fuerint prætermissa. Hortantes utriusque sexus Christiani Civitatis Messanen- sis incolæ, ut eorumdem Martyrii diem festum pie ac religiose colant, & observent, & sicuti in reliquis diebus festis de præcepto sanctæ matris Ecclesie moris est, a servilibus operibus abtineant.

§.6. Ac demum ad augendam Christiani populi erga eosdem inclytos Martyres devotionem, utque eo frequentius, & ardentius pietatis studio confluant ad Sacrorum Sepulchra, quo uberius cognoverint se per hoc cœlestis gratiæ donis esse refectos, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, eisdem Christianis delibus vere penitentibus, qui peccata sua Sacerdotibus idoneis ab Ordinariis locorum approbatis confessi fuerint, ac Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum susceperint, & prædictæ Inventionis die festo dictam Ecclesiam, ubi eadem Sancta Corpora requiescunt, devote visitaverint, atque inibi piis ad Deum precibus fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem perpetuo concedimus, & elargimur.

§.7. Quocirca mandamus universis, & singulis venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Prælati, ut præsentem literas in suis quilibet Provinciis, Civitatibus, & locis solemniter publicari, & ab omnibus personis, Ecclesiasticis, secularibus, & regularibus, ubique gentium, & locorum inviolate observari curent.

§.8. Volumus autem, ut eorumdem præsentium exempla &c.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo octavo Id. Novembris, Pontificatus nostri Anno IV.

CXXXVI.

Collegii Montis Alti pro quinquaginta ex Provincia Marchia Scholaribus, in Civitate Bononiæ erectio, cum beneficio, & annuorum reddituum, privilegiorumque, & exemptionum elargitione, Judicisque, & Protectoris deputacione, facultatibusque, & jurisdictione.

Hunc Montem Altum, olim Oppidum, in Civitatem sublimavit, & ejus Collegiam Ecclesiam in Episcopalem hic idem Pont. erexit, ut in Const. LXXII. Super Tom. IV. Par. IV. fol. 274.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Inter ceteras sollicitudines, quæ nobis ex officio credita servitutis incumbunt,

illam libenter amplectimur, per quam literarum studia, & adolescentium illis vacare volentium Collegia ad fructuosam agri Dominici culturam, ac doctrinæ, & sapientiæ incrementa ubique præsertim in locis temporali nostræ ditioni subiectis propagentur, ipsaque Collegia pro illorum stabilimento congruis facultatibus communiatur, ut ex eis optimarum disciplinarum proventus, ad communem utilitatem, & profectum valeant provenire.

§.1. Dudum siquidem dum Cardinalatus honore fungemur, pio erga dilectos filios Communitatem Civitatis Montis Alti unde originem duximus, necnon Universitates, & homines Porculæ, ac Patrignoni, & Montis novem Oppidorum Provinciae nostræ Anconitanæ, affectu, pacisque inter eos conservandæ, & stabilindæ zelo ducti, in dicta Civitate tunc Oppido, & quibusdam domibus ad id per Nos emptis, publicum Gymnasium in quo illius, & aliorum Oppidorum prædictorum juventus religiose educaretur, ac primis literarum rudimentis, aliarumque bonarum artium disciplinis instrueretur, assignatis etiam redditibus annuis ad mercedem ipsius juventutis Præceptorum, & uni Phycio perfolvendam, nostris sumptibus magnifice construi curavimus, ac in his summam octo millium scutorum, vel circa erogavimus.

§.2. Et deinde immensa Redemptoris Nostri benignitate ad Apostolicæ dignitatis fastigium evecti, ne juvenus ipsa ob rei familiaris angustiam, & inopiam, ad altiora literarum studia progrediendi commoditate destitueretur, in Civitate Bononiæ, quæ omnium liberalium artium doctrinarumque studiis, semper floruit, & quibusdam ædibus de Zambeccariis nuncupatis per fel. rec. Gregorium Papam XIII. Prædecessorem nostrum, Cameræ Apostolicæ impensa pro Collegio ibidem instituendo, acquisitis, unum Collegium Scholarium ex Civitate Montis Alti, & Oppidorum prædictorum indigenis, usque ad certum tunc præscriptum numerum eligendorum, duximus erigendum, & institucendum. Postmodum vero erectionis, & institutionis hujusmodi negotio maturius perpenso, ædes prædictas ad usum ipsius Collegii nondum redactas, ex certis causis venundari mandavimus, animo, & intentione dictum Collegium in alio commodiori loco ejusdem Civitatis Bononiæ, stabiliendi. Cum autem Prioratus S. Antonii Bononiæ. Ordinis S. Augustini, ex eo quod dilectus filius Antonius Giaverinus, seu Glaverinus illius Prior, eundem Prioratum quem tunc, seu nuper obtinebat, aut in quo, vel ad quem jus sibi competere asserbat resignavit, & seu juri sibi competenti hujusmodi cessit in manibus nostris sponte ad effectum infrascriptum, & alias libere, nosque resignationem, & seu cessionem hujusmodi duximus admittendam, per resignationem eandem apud Sedem Apostolicam, vel alias certo modo, & sicut, accepimus unum S. Mariæ de Strata, alias, della Strada, quod

Hic Pontifex dicitur Cardinalis in Civitate Montis Alti publicum Gymnasium, pro juvenutis bonis artibus instructione, & educatione, construxit.

Et ad summum Apostolorum assumptus, Collegii pro Scholaribus, ex civitate Montis Alti, indigenis, in Civitate Bononiæ, instituit.